

wöttis silma, neljandamast förwa, wiimfelt naise
ello. Tõeste temä on üllekohtune!“

„Temä on tark ja kuulsa wäggewost sug-
ust!“ ütles perdikana.

Pärrast ülemaal rägitud salla nõuopidamist kam-
bris astus kuningas lõnkeer jälle kehio-tuppa, kus
suhhel pool Reinowadderi sobrad, teisel pool waen-
lased seisid. Kuningas räitis valjo sõnaga: „Rei-
nowadder! kuis wöid sa Argüüs tarvust wobban-
dada? kuis sedda ärrasalgado, et temä wettise pää-
miso fätte läfftasid?“

„Armoline kuningas!“ ütles Reinowadder:
„Kuulge eesiteks mīno wabbandust; orwate mind
süüdlaseks, siis tebke mille filmopilgul otja, et äd-
dast ja murrest peasan. Ülleanneto Kohhekkel on
mīno kallima warra paigale pannud; sellepärrast
fautas wagga Argüüs ello. Sure usaldamise läbbi
ollen sobra ja warra torraga fautanud.“

„Juudmõda ütles: „Ärge eitke sellepärrast meelt!
Eh! wöime faddunud warra ülesleida, kui meite
kulutate, mis ollete fautanud?“

Reinowadder üidis: „Kui wabbandusega kohto
alt peasan, tabhan ma tündimata fölk maad ja rigid
läbbi käia, sunni sasi warra ülesse leian, ehk
peafilli isse seal jures otja leidma.“

10.

„Oh mīno auus kuningas ja armoline isand!“
ollustas Reinowadder juttu. „Andke lubba rahwa

kuuldes ülestunnistada, mis andeid ma teile saatsin.
Mīno tahtmine olli hä, ehk kül teile suremat fassu
fest ei sanud. Esiimene fallis ande olli üts pene-
magst kulla tehtud sõrmus. Sõrmufse sissepole
küle peale oolid kolm Ebrea kele sõna kirjutatud,
mis segi meie vaval ei oesanud tähhendada; agga
üts kulus tark meister Inglismaal, kes fölk rahwa-
teled ja kirjad Ma peal tunneb, tähhendas mulle
salla-kirja. Meister ütles, kui sõrmufse kirja olli
luggenud: Sõrmufse sisse laewatud nimed töi Noa
preeg Eet Paradiisist. Kes sedda sõrmust sõrmes
konnab, se ei lange ial äddavatu, temasse ei pudn
mürristamine, wäik eggas nöidus; temä rahholised
ellopäwad festawad pikkale. Wäljaspool sõrmufse
fülles olli üts kirwi, mis otsego päike ilgas, ösel
küünla asemel walgust andis, et seal jures kirja
wöis luggeda. Niimetud kirwil olli pealegi suur
imewäggi sees, ta teggi eigid terveks, agga surma
wasto ei olnud temast abbi. Sõrmufse perremees
wöis Ilma maad läbbi käia, ei sanud wessi eggas
tulluke temasse pütuma, ei pöttus tedda efsitama
eggas waenlase wödimus paelotama. Sõrmufse kirwi
wäggi wötab surmorchhu wödimuse ja fautab waen-
lased, et fölk sõrmufse kandiat peowad armastama.
Selle falli sõrmufse, kelle wääge mīno nödder feel
ei jõua tunnistada, leidjin waha faddutud issa pär-
randusseest ja tabtin kuningale sata. Selle sõrm
wöis muidu nijugguse sõrmufse wäärt olla?
„Teiselks jaatis oina Kohhekellaga sõlle ja
3*